

Universitätsbibliothek Wuppertal

Avctores Latinae Lingvae In Vnvm redacti corpvs

Godefroy, Denis

[Genevae], 1585

Cap. VII. De contrariis generibus verborum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-85](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-85)

107 ¶ *Animas*, pro corporibus. Virg. lib. xi. Ire, ait, egregias animas, quæ sanguine nobis Hanc patriam peperere suo, decoratæ su-

premis Muneribus. In quo etiam hoc vnum est, quod patriam posuit pro regione, vel terra, cum patria sit ciuitas, vel vrbis parentum.

DE CONTRARIIS GENERIBVS VERBORVM.

CAP. VII.

1 ¶ *Aucupauit*, actiuum positum pro passiuo. Titinnius Veliterna: Id ego aucupauit, ple nas aureis affero. Plautus Trucul. Lepidè æcastor aucupauit, atque è mea sententia. Idem Menæchmis: Vt concedamus ex insidiis aucupa. Enn. Medea: Fructus verborum aures aucupant. Pacuuius Chryse: Incipio saxum tentans scandere vorticem In summum, dein hominis partes prospectum aucupo. Accius Astyanacte: Nunc in consilio id reges Argiuum aucupant, Id quærunt. Idem Medea: Ego me extollo in abietè, altè ex tuto prospectans aucupo.

2 ¶ *Vagas*, pro vagaris. Plautus Milite: Te alloquor vitij, probrique plenus, qui circum vicinos vagas. Serenus opusculis: Rure puella vagat virido. Accius Tereo: Fama nam nobilitas lata stirpe præclarè viget, vagat. Idem Medea: Vagant, pauore pecuda in tumulis deserunt. Idem Bacchis: Deinde omnes stirpe cum inelyta Cadmi deuant matronæ percitate tumultu. Pacuuius Medea: Quid tandem, vbi ea est, quod recepta exul incerta vagat? Turpilius Leucadia: Vecordi vagas infania Enni. Hectoris Lytris: Constitit, credo, Scamander, arbores vento vagant. Pacuuius Peribœa: In triplici pertimefactus marore animi, incertè errans vagat. Varro Pseudolo Apolline, *αὐτὸν δὲ τὴν μὴ παραδόντων*: Cum sex pueri, & puellæ pariter item sex, aut septem numero, quæ cum choro pari vagarunt. Idem Hercule: Tuam fidem per maritimas oras quæ vagat suffragantur. Pomponius Pappo: Præterito populi voluntas hæc est, & vulgo vagas.

3 ¶ *Refragabunt*, pro suffragabunt. Sisenæ Histor. libr. xiiij. Multi populi, plurimæ conciones dictaturam omnibus animis, & studiis refragabunt.

4 ¶ *Meret*, pro meretur. Plautus Menæch. Item hic vltro fit, vt meret, potissimus nostræ domi vt sit. Idem eodem: Adibo, atque hominem accipiam dictis, quibus meret. Turpil. Philopatro: Vtinam possim tibi referre gratias, vt de me meres. Idem Hetera: Meres, merito vt diligare.

5 ¶ *Auspicaui*, pro auspiciatus sum. Plaut. Persa: Lucro faciendo ego auspicaui. Idem Stichus: Eam ego auspicaui in re capitali

mea. Atta Lucubratione: Cum primò luci hodie vt exornata sit, atque vt auspiceris cras est communis dies. Cæcilius Plotio: Infanum hospitium aliter histriionum est, atque vt magistratus cum publicè auspiciant. Næuius belli Pœnici libro tertio: Virum prætor adueniet, auspiciat auspiciam [prosperum.]

6 ¶ *Eluctant*, pro eluctatus sum. Plautus Trinummo: Cum hisce ærumnis eluctauit. Idem Vidul. Quid multa verba? plurimum lu ctauimus. Terentius Hecyra: Dicitque illi anulum sese, dum luctat, detraxisse.

6 ¶ *Scruto*. Plautus Aulularia: Postremò hunc iam perscrutauit.

7 ¶ *Auguro*. Accius Oenomaos: Atque ea coniectura auguro. Idem Amph. Si satis rectè aut vera ratione augurent. Ennius Menalippo: Certò hic est nulla quin monstrum fiet, Hoc ego tibi dico, & coniectura auguro. Pacuuius Chryse: Propemodum animus coniectura de errore eius augurat. Cicero ad Caluam: Præsentit animus, & augurat quodammodo, quæ futura sit suauitas. Virgil. libro septimo: Et siquid veri mens augurat, opto. M. Tul. de Repub. libro quarto: Cui quidam vtinam verè fideliter abundante augurauerim.

8 ¶ *Assensit*, est & passiuum. Accius Neoptolemo: Vbi nihil, cõtra rationem, & quam habuit assensit silens. Idem Erigona: Assentio, age nunc tu tuam progeniem & ordine. Pompon. Sponsa: Papæ pol magis vbi cognorit, omnes vnà assentiant.

9 ¶ *Cunctant*, pro cunctantur. Accius Alphesibœa: Ita territa Mæbra animo ægròto cunctant sufferre laborem. Ennius Ambra- cia: Bene mones, tute ipse cunctato, vide fortem virum. Idem Hectoris Lytris: Qui cupiant darè arma Achilli, vt ipsi cunctent.

10 ¶ *Accinge*, pro accingere. Pomponius Maccis geminis: Iam ego mihi adero, dum ego reuortor, age antè accinge ad molas.

11 ¶ *Contempla*. Accius Philocteta: Contèpla hanc sedem, in qua ego nouem hyemes saxo stratus pertuli. Næuius Danaë: Cõtèplo placidè formã, & faciem virginis. Titinnius Fullonia: Adspecta formam, atque os contèpla meum. Ennius Medea: Asta atque Athenas

Athenas antiquum opulentum oppidum Cō
tēpla. Plaut. Aſin. Meum caput contemples.

12 ¶ *Altercata*, est, paſſuum. Pacuu. Iliona:
Cur illa hic mecum altercata eſt?

13 ¶ *Arbitrabunt*. Plautus Sticho: Probio-
res verò arbitrabunt, ſi probis narraueris.

14 ¶ *Amplexa*, pro amplexare. Acc. Alc-
mæone: Poſtremo amplexa, fructum quem
dij dant cape.

15 ¶ *Amplexari*, pro amplecti. Cicero de
Orat. lib. iij. Nec voluptatem tuentur, quam
amplexari poſſunt.

16 ¶ *Criminat*. Ennius Satyr. libro tertio:
Nam is non bene vult tibi, qui falſo crimi-
nat apud te.

17 ¶ *Dignari*, pro dignatus ſum, vel dig-
num duxi. Accius Melagro: Remanet glo-
ria apud me, exuuias dignaui Atalantæ da-
re. Pacuuus Hermiona: Cùm neque me af-
picere æquales dignarent meæ.

18 ¶ *Miferarent*, pro miſerarentur. Accius
Athamante: Atque ira de illis merui, vt iure
hæc nunquam miſerarent mala.

19 ¶ *Largi*, pro largire. Lucillius libr. xiiij.
Quod viſcus dederas tu quidem, hoc eſt viſ-
cera largi. Accius Diomede: Benigne, & pro
beneficio largito atque ampliter. Cato lege
Bæbia: Pecuniam inlargibo tibi.

20 ¶ *Intui*, & *Contui* pro contueri. Turp.
Pedio: Tamen oculis longa intercapedine
appetunt cupidè intui. Pomponius Maccis
geminis: Incoepi contui, conſpicio coleatam
cuſpidem:

21 ¶ *Proſciſceret*, pro proſciſceretur. Tur-
pilius Hætera: Hortatur hominem, quàm pri-
mum proſciſceret.

22 ¶ *Sortirent*, pro ſortirentur. Varro Re-
rum humanarum lib. xx. Cùm venerint cen-
ſores, inter ſe ſortiant.

23 ¶ *Moderant*, pro moderantur. Pacuu. 40
Peribœa: Neque tuum te ingenium mode-
rat, neque fraternum ira exiliū leuat.

24 ¶ *Sortiunt*. Ennius Creſphonte: An in-
ter ſe ſortiunt vibem, atque agros?

25 ¶ *Polliceres*, pro polliceris. Varro A-
noputio πολιτικῆς διακῆς. Nam in omnibus
legi πολιτικῆς πῆρας. Ne dares, ne pollice-
res quid datum eſt.

26 ¶ *Populat*, & paſſuum *populatur*. Virg.
Geor. lib. j. Populatque ingentem farris acer-
uum Curculio. Cæcilius Afoto: Iandudum 50
depopulat macellum. Ennius Ambracia: A-
gros audaces depopulant ſerui dominorum
domini. Quadrigarius: Agrum Nolanū po-
pulare cœperūt. Accius Aſtyanaçte: Qui no-
ſtra per vim patria populauit bona. Siſen.
Hiſt. libro quarto: Protinus agros populabū-
das ad Numeriam conuertit.

27 ¶ *Punitur* aliquem, pro punit. M. Tull.
de offic. li. j. Neque ad eius, qui punitur ali-

quem, aut verbis fatigat; ſed ad Reipub. vti-
litate referri. Et Tuſc. li. j. Quo multi ini-
micos etiam mortuos puniuntur.

28 ¶ *Ruminat*. Vir. Bucol. Illice ſub nigra
pallenteis ruminat herbas.

29 ¶ *Fabricatur*. M. Tul. de offi. li. j. Vt enim
pictores, & ij, qui ſigna fabricantur. Plautus
Aſin. Fabricare, quid vis commiſcere. Cic.
de orat. lib. iij. Capitolij faſtigiū illud, & cæ-
terarum ædiū non venuſtas, ſed neceſſitas
ipſa fabricata eſt.

30 ¶ *Palpator*, pro palpat. Lucil. lib. xxix.
Hic me vbi videt, ſubblanditur, palpatur, ca-
put ſcabit.

31 ¶ *Luçantur*, pro luçantur. Ennius li. ix.
Viri validis viribus luçant.

32 ¶ *Bellantur*, pro bellant. Virg. li. x. Et pi-
ctis bellantur Amazones armis.

33 ¶ *Partiret*, pro partiretur. Lucil. li. xxix.
20 Quid quas partiret? ipſe pro doctrina boni?
Plaut. Aſinaria: Hanc quidem, quam nactus
prædam, cum illis partiam.

34 ¶ *Impertit*. Lucil. lib. xxviii. Sospitat, Im-
pertit ſalutem plurimam, & pleniffimam.

35 ¶ *Cohortarent*. Quadrigarius Annal. lib.
v. Et dicerent caſtra facta eſſe, atque hos co-
hortarent, vt maturarent.

36 ¶ *Moderant*, pro moderantur. Acc. E-
pigonis: Viden' vt te impietas ſtimulat? nec
moderat metus? Pacuuus Peribœa: Neque
tuum te ingenium moderat, neque frater-
num ira exiliū leuat.

37 ¶ *Commiferescimus*. Vir. Æneid. lib. ij.
His lacrymis vitam damus, & miſereſcimus
vltro. Ennius Hectoris Lytris: Seruos & no-
ſtrum imperium, & fidem Myrmidonum vi-
giles commiſereſcite.

38 ¶ *Præliant*. Ennius Achille Ariſtarchi:
Ita mortales inter ſeſe pugnant, præliant.

39 ¶ *Complectite*. Pomponius Fullonibus:
Quin ergo, quando conuenit, complectite.
Mi frater ſalue, ð ſoror ſalue mea.

40 ¶ *Expergiſceret*, pro expergiſceretur.
Pompon. Agamemnone ſuppoſito: Nequis
miraretur, cùm tam clarè tonuerit, vt ſi quis
dormitaret, expergiſceret.

41 ¶ *Labafcor*, pro labor. Accius: Nullum
eſt ingenium tantum, neque cor tam ſerum,
quod non labafcatur lingua, miteſcat malo.
Varro Rerum diuinarum lib. vij. Poſtquam
vidit miſericordia labafci mētem infirmam
populi:

42 ¶ *Congredias*. Plau. Epid. Quid ſi adeā?
haud ſcio an congredias, ſi hæc ea eſt.

43 ¶ *Certatur*, pro certat. Pacu. Armorum
iudicio: An quis eſt, qui te eſſe dignum, qui-
cum certetur, putet?

44 ¶ *Fruſtro*, pro fruſtror. Pomp. Maiali:
Miſeret me eorum, qui ſine fruſtis ventrem
fruſtrarent ſuum.

- 45 § *Exsecrarent*. Afran. Incendio: Experi-
rabant, exsecrabant se, ac suos.
- 46 § *Imitat*. Varro Epistola Latina lib. ij.
Tuum opus nemo imitare potest. Litius Achille: Si malos imitabo, tum tu pretiū pro
noxa dabis.
- 47 § *Progredi*, pro progredere. Nouius
Vindemitoribus: Quid stas, age, moue te i-
nanem prius, progredi.
- 48 § *Mutuet*, mutuū sumat. Cæcil. A. loto: ¹⁰
Ad amici curret mutuati, mutucemea causa
- 49 § *Suauies*. Pomponius Munda: Ego il-
lam non amplectar, non suauem? Nouius
Questione: Manynas teneas, pedes extollas,
suauies cum gemit.
- 50 § *Consolare*. Varro Oedipotheste: Per
idem tempus Oedipus Athenas exsul venire
dicebatur, qui consolaret.
- 51 § *Minitas*, pro minaris. Næuius Danaë:
Etiam minitas: mitte ea, quæ tua sunt mag-
gis, quam mea. Plautus Amph. Quid minita-
bas te facturum, si istas pepulisses fores?
- 52 § *Pereunt*. Næuius Maleuolis: Si per
contassem, malum hoc me præterisset. Næ-
uius Belli Punici lib. ij. Blandè, & doctè per-
contat Ennius: quo pacto Troiam urbem re-
liquisset.
- 53 § *Ominas*. Pomponius Cretula: Nil pe-
tituræ bene eueniat. Ita sit, & tibi bene sit,
qui rectè ominas.
- 54 § *Paciscunt*. Næuius belli Punici libro
septimo: Id quoque paciscunt mœnia sine,
quæ Luctatiū recõciliant captiuos plurimos.
Idem: Sicilienses paciscit, obsides vt reddant.
- 55 § *Conuiuant*, pro conuiuantur. Pompo-
nius Munda: Si calendis conuiuent, idibus
cenant foris. Ennius Satyr. lib. j. Malo hercle
suo magno conuiuat, sine modo.
- 56 § *Mirabis*. Pomponius Patruo: Mirum
facies fatuæ si studium mirabis diu.
- 57 § *Vrinantur*. Cicero Academicis lib. ij.
Si quando enim nos demersimus, vt qui vri-
nantur, aut nihil superum, aut obscure ad-
modum cernimus.
- 58 § *Miserere*. Ennius Hecuba: Miserece
manus, date ferrum, qui me anima priuem.
- 59 § *Opino*, pro opinor. Plaut. Bacchi Præ-
nestinum opino esse, ita erat gloriosus. Pacu.
Chryse: Inueni, opino esse optimum, Orestes
vt heres sit, sed tamen. Enn. Eumenid. Tace-
re opino esse optimum, & pro viribus sape-
re, atque fabulari tute noueris. Cæcilius A. loto:
Nihil fore opino inter me, atque illum.
- 60 § *Promeres*, pro promeretur. Plaut. Tri-
nummo: Nam retinere nequeo, quin dicam
ea, quæ promeres.
- 61 § *Opitula*. Liuius Equo Troiano: Da
mihi hæc opes, quas peto, quas precor, cor-
rige, opitula.
- 62 § *Fuë*, imperatiuo modo: Cato de præda

- militum diuidenda: Tu diues sit. Crassus li-
xvi. Iliados: O locij nunc sit viii. Liuius O-
dyssæa: sit quoque, situm est.
- 63 § *Pœnitebāt*. Pac. Arm. iud. prologo. Nūc
pœnitebunt, libant liberi grato ex loco.
- 64 § *Partiret*, pro partiretur. Afran. Diuor-
tio: Cum testamēto patria partisset bona. Lu-
cil. lib. iij. Tu partem laudis caperes, tu gau-
dia mecum Partisses. Accius Chryssippo: Æ-
ternabilem diuitiam partissent. Ennius Te-
lamone: Eandem me in suspicionem sceleris
partiuit pater.
- 65 § *Recordauit*. Quadrigarius Anna. li. v. Is,
vbi Daciū cognouit, & patria eū recordauit.
- 66 § *Poti*, pro potiri. Pac. Iliona: Vt si onere
credo adhuc septum patienter poti.
- 67 § *Præstolat*, pro præstolatur. Turpilius
Pedio: Ego præstolabo illi, eo citante opiciū.
Liuius Tereo: Nimis pol imprudenter suis
præstolaras. ²⁰
- 68 § *Reuertit*. Pomponius Maiali: Cenam
quæritat. si eum nemo vocat, reuertit mœ-
stus ad me, nam miser.
- 69 § *Rhetoricasti*, pro rhetoricatus es. Noui-
Asinio: Age nunc, quando rhetoricasti, res-
ponde, quod te rogo.
- 70 § *Tutant*. Plaut. Mercatore: Inuoco vos
Lares diales, vt me tutetis. Næuius Lycurgo:
Tuos qui cellos terminos tutant. Pomp. Pa-
truo: Non erat Quod corpus tremulum fa-
mula tutaret toga. Pacu. Peribœa: Tu mulier
tege te, & tuta templa Liberi. ³⁰
- 71 § *Patitor*, pro patere. Plaut. Asi. Patitor
tu item, cum ego te referiam.
- 72 § *Copulantur*, pro copulant, passiuum
pro actiuo. Plaut. Aulul. Adeunt, consistunt,
copulantur dextras.
- 73 § *Præfagitur* pro præfagit. Plau. Bacch. Oc-
cidi. anim. iā isto dicto plus præfagitur mali.
- 74 § *Expalpabitur*, pro expalpabit, quod
est extorquetur. Plaut. Vidul. Seruus à patre
argentum expalpabitur. ⁴⁰
- 75 § *Reddibo*, pro reddam. Plaut. Casina:
Ruri reddibo. Idem Menæchmis: Saluum ti-
bi ita, vt mihi dedisti, reddibo.
- 76 § *Ludipicata* ero hominē, pro, ludifica-
ta lepidē ero, culpā omnem in me imponit.
- 77 § *Osculauit*. Titinnus Ilarubra: Laudor,
quod osculauit priuignæ caput.
- 78 § *Expedibo*, pro expediam. Plau. True.
Ego expedibo, rem perdidit apud vos. Pacu.
Peribœa: Mane, expedibo factū, mihi quod
contrā rogo, respondeas. ⁵⁰
- 79 § *Manducatur*, pro manducat. Pomp. Pap-
po agricola: Nescio qui sellā viget, quasi a-
nus vxorē tuā, ita apertis oculis simul mādu-
catur, ac molit. Lucill. Satyr. libro quarto:
Assquitur neque opinantem, in caput in-
silit, ipsum Commanducatur totum. I-
dem libro xiiij. Cū illud quid faciat,
quod ⁶⁰

quod manducamur in ore. Afranius Fratriis: Facile manducari qui potest.

80 *Miseretur*, pro miseret. Turpil. Epicleto: Quam matris, nunc patris me miseretur magis. Pacuuius: At accepisti me isto cū verbo, miseretur tui.

81 *Munerat*, pro muneratur. Turpil. Thrafileone: Dat vltro, ac munerat, quod ab illo abstulit.

82 *Rixat*, pro rixatur. Varro Armorum iudicio: Ille viros hortari, vt rixarent, præclari philosophi. Idem Serrano, *sed ἀρχαίους*: Dormit alius, nimirum vigilant, clamant, calent, rixant. Idem de rerum natura lib. j. Ne familiæ rixent cum vicinis.

83 *Adiutatur*, pro adiutat. Pacu. Duloreste: Illum quero, qui adiutatur. Afranius Inimicis: Hæc obsecro igitur agite, & me adiutamini. Lucill. lib. xxvij. Nec si paulo minus vsuras, & magna adiutatus diu.

84 *Pigneraretur*, pro pigneraret. M. Tull. de Rep. lib. j. Sed vt plurimas, & maximas nostri animi, ingenij, consilij partes ipsa sibi ad vtilitatem suam pigneraretur.

85 *Murmurari*, pro murmurare. Varro *ἐὺν τῷ ἀλάτῳ, τῷ πόντῳ, ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν*: Ita vt soliti eramus, Romæ in balneis plodere cœpimus, & murmurari. Quadrigarius Annal. lib. viij. In eo loco populus murmurari cœpit. Varr. *πατὴρ πατῆρα, ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν*: Hoc Græcis renuntiato, vt facile intelligeres, nos ab his amari, commuturatur. Auctor idem Virgula diuina: Præsertim, cūm ventrē meū coëceam, nec murmurari patiar.

86 *Excalceatur*, pro excalceat. Varro Pseudolo Apolline, *ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν*: Quod in eius Dei templa calceati introeunt. Nam in oppido, quæ est ædes Apollinis, & qui ibi ad Herculis introeat, nemo se excalceat.

87 *Nutritur*, & nutricatur pro nutrit, & nutritur. Varr. Testamento, *ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν*: Natis quos Menippe hæresis nutrita, & tutores do, Qui rem Romanam, Latiumque adfiscere vultis. M. Tul. de Deorū natura lib. ij. Omnium autem rerum, quæ natura administratur, seminatur, & fatur, & patrens (vt ita dicam) atque educator, atque alitor est mundus, omniæque sicut membra, suas & partes nutritur, & cōtinet. Afranius Vopisco: Nā nutritur oliua. Lucil. lib. xxx. Sentiu nutritum sanè, caput opprimit ipse.

88 *Volam*, pro velim. Lucil. lib. xxvij. Atque dolo attonitos vincere Epicuri volam. Plaut. Afin. Meo modo loquar quæ volam, quoniam intus non licitum est mihi.

89 *Commanducatur*. Lucil. Saryr. lib. iij. Asequitur nec opinantem, in caput insilit, insum Commanducatur totum complexa, comestque. Idem libro xxv. Villicum Aristocratem mediastinum, atque bubulcum Cō-

manducatus corrumpit, ad incita adegit.

90 *Esuribo*, pro esuriam. Pompo. Augure: Immo mane non esuribis diutius, quare roga. Nouius Mortis & vitæ iudicio: Ita vobis otiosus sum: mihi algebo, & mihi esuribo.

91 *Fatiscuntur*, pro fatiscūt. Accius *ἐν τῷ μύχῳ*: Tamen haud fatiscar quin tuam implorem fidem. Varro Antiquitate humana libro xiiij. Altera ira, altera vulneribus fatiscuntur. Pacuuius Duloreste: Vereor si vnquā fatiscar facere quidquam, quod quibo, boni.

92 *Consecrabor*, pro consecrabo. Plautus Persa: Sed quis hic anfarus ambulat magnificè consecrabor.

93 *Fruticari*, pro fruticare. Cicero ad Atticum lib. xv. Excisa enim est arbor, nō euulsa. itaque quām fruticetur, vides.

94 *Exsugebo*. Plautus Epidico: Iam ego me vortam in hitudinem, Atque eorum exsugebo sanguinem.

95 *Copulantur*, pro coniungunt. Plaut. Aulul. Adeunt, consistunt, copulantur dextras.

96 *Inuenibo*, pro inueniā. Pōponius Buccone adoptato: Saepè annuit, inuenibit saepè.

97 *Puniuntur*, pro puniūt. M. Tull. Tusc. lib. j. Tenendum est igitur, nihil curandum esse post mortē, cūm multi inimicos, & mortuos puniuntur.

98 *Sacrificantur*, pro sacrificant. Varro antiquitatum rerum *ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν* libro xiiij. Viris nuptis sacrificabantur in cubiculo viduæ. Sacrificari. Varro Manio: Non maledicere, pedem in focum non imponere, non maledicere, sacrificari. Idem Varro de libris educandis: Cūm primores cibo, & portione initiarēt pueros, sacrificabantur ab Idibus Edulæ, & Poti næ.

99 *Discrepuit*, pro discrepauit. Cicer. de orat. libro tertio: Nihil sanè ad rem pertinet, si qua in te discrepuit ab Antonij diuisione.

100 *Spolior*, pro spolio. Afranius Crimine: Quos impunè depopulatur, & dispoliatur dedecus. Quadrigarius Annal. Ita per sexennium lugatiā polā, atque agrū Campanū, quod his per militē licebat, exspoliabantur.

101 *Verecundantur*. Marc. Tull. Hortensio: Hi nostri amici verecūdantur capti splendore virtutis.

102 *Conuertitur*, pro cōuertit. Plaut. Amph. Sed fugam in se tamen nemo conuertitur.

103 *Ruminatur*. Varro Sexagesi: Erras, inquit, Marce, accusare nos ruminatis antiquitates. Idem Bimargo: Odyssæam enim Homeri ruminari incipies.

104 *Precantur*. Varro Eumenid. Ego medicina Serapi vtor, quotidie precantur. intelligo rectè scriptum esse Delphis Theo hera.

105 *Miras*, pro miratis. Varro Eumenidibus: Hospes quid miras animo curare Seraphim. Quid quasi nō curat tantidem Aristo-

10

20

30

40

50

60

teles. Idem eisdem: Aut ambos mira, aut noli mirare de eodem.

106 ¶ *Nolite*, pro nolite. Sifen. Hist. lib. iij. Nolite mirari, quàm desperata volūtate ad vnam belli faciendi viam.

107 ¶ *Gliscitur*, pro gliscit. Sempronius Asellio Hist. lib. iij. Vt maior inuidia Lepido glisceretur.

108 ¶ *Ignescitur*, pro ignescit. Laberius Collice: Figura humana inimici ardore ignescitur.

109 ¶ *Luxuriabat*, pro luxuriabatur. Tubero Hist. lib. xiiij. Pars omnis luxuriabat. Virg. lib. ij. Luxuriatque toris animosum pectus.

110 ¶ *Focillatur*, pro fouet. Varro de vita pop. Rom. lib. ij. Propter secūdas sublato metu, non in communi spectant; sed suum quisque diuersi commodum focillantur.

111 ¶ *Emungerentur*. Varro de liberis educandis: Eam sunt consecuti corporis siccitatem, vt neque spuerent, neque emungerentur.

112 ¶ *Libertatem vti*, pro, vti libertate. Titinnius lib. v. Item vti cum oportet libertatē,

qui sapit. Nouius Zona: Atq; facilitatem videris vulgariam. Lucil. Satyr. libro xiiij. Quem metuas saepe, interdū quem vtare libenter. Sic potior illam rem, pro, illa re potior. Terent. Adelph. Mille potior gaudia. Lucret. lib. iij. Adde Heliconiadū comites, quorum vnus Homerus Scepra potitur. Næuius Lycurg. Dic quo pacto eum potiti, pugna, an dolis? Accius Phœnissis: Narus virtute septrum potiretur patris. Pacuuius Atalanta: Regi vt memorabis, nunc regnum potitur transmissū patris.

113 ¶ *Opus* est illam rem pro, opus est illa re. Plautus Cistellaria: Malum aufer, bonum mihi opus est. Et Captiuus: Omnes maritimi milites iam opus sunt tibi. Lucretius li. ij. Scire licet nil principis opus esse colores. Turpilius Lindia: Me vis potiri? Fac ergo potiar quod volo. Sic & callet illam rem pro, illa re. Pomponius Pistoribus: Mirum ni hæc Marfa est, in colubras callet canticulam. Afran. Epistola: Quaquam isthæc malitiosa non tam calleo, tamen non sefelli.

DE MUTATA DECLINATIONE.

C A P. VIII.

1 ¶ *Apricatio*, pro apricitas. M. Tul. de senectute: Vbi enim potest illa ætas ant calefcere apricatione melius, vel igni?

2 ¶ *Itiner*, dictum pro iter. Varro Pranso parato: Luna exspectante Adria se itiner longum sermone leuare. Plaut. Mercatore: Quin tu ergo itiner exsequi meum me fines: Equidem mutata declinatio non est ab eo, quod est iter iteris, sed est ab eo, quod est iter itineris. Lucretius lib. vj. Obuia discutiatur gladiis, itinérque sequatur. Accius Oenomaos: Cōiugium Tifis pater eat te itiner tendere. Idem Meleagro: Labore aut minuat itiner ingressū via. Turpilius Thrasiteone. Age, age, egredere: atque vtinā istuc perpetuū itiner sit tibi.

3 ¶ *Festinem*, pro festinantem. Titinn. lib. v. Nunc hoc vror, nūc hæc res me facit festinē.

4 ¶ *Lacte*, nominatiuo casu, ab eo, quod est lac. Ennius lib. xj. Etsi mulier erubuit, ceu lacte, & purpura mista. Hemina Annalium lib. iij. Ex tiberi lacte haurire. Cæcilius Tirthe: Præsertim, quæ nō peperit, lacte nō habet. Var. Andabatis: Candidū lacte papilla cūm fuit.

5 ¶ *Mansuete*, & *Mansues*, pro mansuetus, vt sit nominatiuus mansues. Plaut. Asin. Reddam ego te ex fera fame mansuetem. Accius Meleagro: Nunc si me matrem mansues misericordia capite. Varro *ὄνο; λύρα;* Non vidisti simulacrum leonis ad Idam è loco, vbi quōdā subitō eum cūm vidissent, quadrupedē galli tympanis aded ferunt manūem, vt tractarent manibus?

6 ¶ *Quæsti*, vel *Questus*, dictum pro questus.

Titinnius Fullonibus: Ni nos texamus, nihil est fullones nobis questu. Plautus Aulul. Nam hic apud nos nihil est questu furibus. Nouius: Per deam sanctam Lauernam, quæ cultrix questus sit. Terent. Hecyra: Nunquam animum questu gratia ad malas inducam parreis. Pomp. Pistore: Nam plus questu facerem, quàm quadrinas si haberē molas. Turpilius Demiurgo: Mulier meretrix, quæ me questu causa cognouit fui. Idem Hetera: Simulauit me à se amari questu gratia: Cæcilius Venatore: Satisne huic ordiui, & si nihil egi questu, quia sunt æmuli? Var. de liberis educandis: Nō in suarum manuum opificio: quibus almo lino quid faciunt aut palma, Nam lib. ij. Questus causa deridebant suas res pueris.

7 ¶ *Tumultu*, pro tumultus. Plautus Casina: Quid intus tumultu fui? Ter. Andr. Nihil ornati, nihil tumulti. Pomponius Piscatoribus: Quid hoc est tumultu? Acc. Æneadis, vel Decio: Nihil neque periculi, neque tumultu est, quod scia. Idē Nyctegressa: Cuius vos tumultu causa acie timeo quid parum aduorti.

8 ¶ *Victi*, pro victus. Plautus Captiuus: pro victu quotidiani ventrem ad me afferas.

9 ¶ *Æsti*, pro æstus. Pacuuius Chryse: Æsti forte ex arido.

10 ¶ *Senatui*, vel *Senatus*, pro senatus. Plaut. Epidico: Senati qui columē cluēt. Sallu. Catilina bello: Igitur senati decreto, Q. Martius Rex Fefulus, Metel. Creticus in Apuliam, circumq; ea loco missi. Sifen. Hist. lib. iij. Lucius Calpurni? Pifo ex senati cōsulto duas, nouas tribus.